

SÉNAKHERIB PUSZTULÁSA

Byron, G. G. (fordította: Radnóti Miklós)

Mint farkas a nyájra, lezúdul a vad
asszír had arany, bibor ékek alatt:
s csillagzik a dárda, akár ha a mély
Galiléa egén kivirágzik az éj.

Mint erdei lomb kora nyár derekán,
a had úgy zizegett a nap alkonyatán,
s mint erdei lomb, ha leverte az ősz,
hajnalra leverve hevert az erős.

Mert jött a Halál komor angyala, várt,
s arcukba lehelt feketén s tovaszállt;
nem mozdul a férfi, az éjbe mered,
páncélja se rezzen a szíve felett.

És fekszik a mén, leütötte a vész,
veres orrlikain elakadt lihegés,
tajtéka fehérén a fûre fagyott,
tenger se taszítja ki így a habot.

És fekszik a harcos alatta, haját
harmat lepi s rozsdá a vértje vasát,
kókadt lobogója is elfeketült,
nem villog a lándzsa se, hallgat a kürt.

Bús asszonyi nép zokog özvegyi jajt,
Baál szobra sem állta a néma vihart;
kard sem suhogott s a pogány hatalom
szétolvad akárcsak a hó a napon.

Forrás: www.keresztenydalok.hu